

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Cornu SA Fontain
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „FERRO” dla towarów z klasy 30 (krakersy)
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na który powołano się w sprzeciwie:	Skarżący
Sporny znak towarowy lub oznaczenie:	Krajowy słowny znak towarowy „FERRERO” dla towarów z klasy 5, 29, 30, 32 i 33 (czekolada itp.)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej:	Odrzucenie odwołania
Uzasadnienie skargi:	Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez José Luisa Buendię Sierrę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-311/04)

(2004/C 262/84)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga wniesiona przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez José Luisa Buendię Sierrę, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Marca van der Woudego i Valérie Landes, adwokatów.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Służby Prawnej, przyznającej skarżącemu jeden tylko punkt pierwszeństwa dyrekcji generalnej w ramach procesu przyznawania awansów 2003, potwierdzonej i uczynionej ostateczną przez decyzję organu powołującego, stanowiącą o oddaleniu skargi o ponowne rozpatrzenie sprawy;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, nie przyznającej skarżącemu żadnego punktu specjalnego pierwszeństwa „Komitetu ds. awansu za dodatkowe obowiązki w interesie instytucji” z tytułu procesu przyznawania awansów 2003;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, przyznającej skarżącemu w sumie 20 punktów w ramach procesu przyznawania awansów 2003, listy zasług urzędników grupy zaszeregowania A5 w ramach procesu przyznawania awansów 2003, listy urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A4 w ramach procesu przyznawania awansów 2003 oraz, w każdym razie, decyzji odmawiającej wpisania jego nazwiska na te listy;

— stwierdzenie nieważności, o ile jest taka potrzeba, decyzji odrzucającej skargę;

— obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Według skarżącego, decyzja przyznająca mu jeden tylko punkt pierwszeństwa dyrekcji generalnej jest rezultatem kryteriów ustalonych w Służbie Prawnej, które prowadzą do przyznania tych punktów urzędnikom mającym najdłuższy staż w danej grupie zaszeregowania, niezależnie od ich zasług. Skarżący podnosi w odniesieniu do tej decyzji naruszenie art. 45 Regulaminu Pracowniczego, art. 2 ust. 1 ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 43 Regulaminu Pracowniczego oraz art. 6 ust. 3 i 4 ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 45 Regulaminu Pracowniczego. Według skarżącego, decyzja ta narusza ponadto zasady równego traktowania oraz prawa do kariery, zawiera oczywisty błąd w ocenie i stanowi nadużycie władzy. W końcu skarżący podnosi naruszenie istotnych przepisów procedury przyznawania punktów oraz badania skargi o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skarżący utrzymuje ponadto, że decyzja nieprzyznająca mu żadnego punktu pierwszeństwa „Komitetu ds. awansu za dodatkowe obowiązki w interesie instytucji” narusza art. 45 Regulaminu Pracowniczego, art. 9 ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 45 Regulaminu Pracowniczego oraz zasadę równego traktowania. Według skarżącego decyzja ta jest także dotknięta oczywistym błędem oceny i nadużyciem władzy.

W końcu, skarżący podważa decyzję przyznającą mu w sumie 20 punktów, listę zasług urzędników stopnia A5, listę urzędników awansowanych na stopień A4 i decyzję odmawiającą wpisania jego nazwiska na te listy. W tym względzie, skarżący podnosi przede wszystkim niezgodność z prawem innych aktów zaskarżonych w niniejszej skardze, a także niezgodność z prawem przepisów odnoszących się do procedury oceny personelu 2001-2002, ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 43 Regulaminu Pracowniczego oraz ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 45 Regulaminu Pracowniczego. Według skarżącego, normy te naruszają art. 25 ust. 2 oraz art. 45 Regulaminu Pracowniczego oraz zasady prawa do kariery i równego traktowania. Skarżący podnosi w końcu, że decyzje są dotknięte wadami braku kompetencji i naruszeniem istotnych przepisów postępowania.